

както и първата — праватъ клетка до клетка, всички еднакви. Ето какви майстори! Безъ инженери построяватъ славни кжщички!

Въ това време други пчели, *събирачи*, които сж ходили въ полето по цвѣтята за провизия, пълнятъ празнитѣ клетки съ сладъкъ медъ. А работниците веднага ги запечатватъ съ восъкъ, за да не вкиснатъ скжпитѣ запаси.

На кждето и да се обърнешъ, — работата кипи. Рунтавата гледала, гледала пкъ я досрамѣло.

— Всички се трудятъ, само азъ съмъ безъ работа. . . — казала тя.

Търтей. Работница. Царица.

— Има време и за тебе, — успокои я пчелата-бавачка. — Между насъ се намиратъ и такива, които никакъ не работятъ; тѣ се наричатъ *търтеи*. Ела подиръ менъ. Само, шшш, тихо — тѣ сж народъ важенъ, необичатъ шеги.

Тѣ навлѣзли въ другъ кварталъ, съ празни клетки за бждащитѣ дечица. Неизминали още петъ крачки и срѣщатъ една купчинка търтеи, дългокрили, шкембести. Единъ отъ тѣхъ сърдито съ дебелъ гласъ, започналъ да имъ се кара:

— На кжде! какво търсите тукъ?

— Не само Рунтавата, но и пчелата бавачка се убъркала.

— Ходимъ по работа. . . — казала тя. — Не бива